

Родени от Духа

***"Истина ви казвам: ако не се родите
отново, не можете да видите Божието
царство."
Йоан 3:3***

Нашето заглавие "Родени от Духа" и изразът "новородени", който се появява в началния стих, отдавна се използват от християните за описание на настоящото състояние на онези, които са приели Исус Христос за свой личен Спасител. Мнозина също така вярват, че тези, които външно заявяват това, имат гарантирана небесна награда, когато умрат, с малка, ако изобщо има такава възможност за провал, независимо от поведението на живота им в момента. Колкото и критично важни да са тези твърдения, учудващо е, че сравнително малко християни се стремят да разберат каквито и да било други подробности относно това какво означава да бъдеш "роден от Духа" или "новороден".

Думите от нашия текст са отправени от Исус към Никодим, фарисей, който идва при Учителя през

нощта, за да научи повече за Него и учението Му. (Йоан 3:1, 2) Думите на Исус в отговор на Никодим насочват вниманието към една важна особеност на божия план, която се осъществява чрез Светия дух, или божията сила. Тази особеност на божественото устройство се състои в това, че онези, които искат да живеят и царуват с Христос в царството на неговия Отец, което трябва да благослови всички земни родове, трябва първо да се "родят отново" за нов живот. Исус използва невидимата сила на вятъра като илюстрация на една от характеристиките на този нов живот: "Така е с всеки, който се е родил от Духа". стих 8

Никодим не разбрал какво имал предвид Исус, когато казал, че е роден от Духа. Той попитал: "Как може да се роди човек, когато е стар, може ли да влезе втори път в утробата на майка си и да се роди?" (стих 4). Исус обяснява: "Роденото от плът е плът, а роденото от Дух е дух." (стих 6) Съмнително е дали Никодим е разбрал това обяснение. То обаче предава факта, че мисълта за раждането във връзка с новия живот, за който говори Исус, е използвана само в символичен смисъл. Не става дума, както предполага Никодим, за влизане отново в майчината утроба, за да се родим буквално за втори път.

Тук, както често се случва в Библията, се използва фигура на речта, за да ни помогне да разберем една велика истина. Думата "роден" или "раждане" веднага извиква в съзнанието ни идеята за нов живот. Исус казва, че чрез силата на Светия Дух някои от тях ще преживеят ново раждане, което означава просто, че ще постигнат нов живот. Това ще бъде живот, толкова различен от този, който е "роден от плът", че родените в него ще бъдат едновременно невидими и силни. Тъй като тези хора се раждат чрез Светия Дух, или чрез Божията сила, те стават духовни Божии деца. 1 Йоан 3:2

Макар че раждането на Духа не включва необходимостта от буквално влизане в утробата на майката, за да се родим отново, метафората е представена със значителни подробности от различните писатели на Новия завет, когато те споменават този аспект от работата на Светия Дух в сърцата и живота на посветените на Господа вярващи. За съжаление някои преводи на Библията в повечето случаи не успяват да представят ясно това, което писателите са имали предвид. Това е довело до погрешното мнение, че човек може да се роди от Духа, докато все още

е в плът. От тази грешка е произлязъл изразът "новородени християни".

В гръцкия език, говорен в новозаветните времена, има само една дума, която описва както зачеването, така и раждането. Тази дума е "γενναο". Следователно, когато се използва от Исус и апостолите, трябва да се определи по контекста дали се има в предвид зачеването или раждането или в някои случаи се има в предвид цялостният процес на пораждаване на нов живот.

Това е гръцката дума "γενναο", която се използва в Матей 1:1-16, където е дадено родословието на Исус. "Авраам роди Исаак; Исаак роди Яков; а Яков роди Юда и братята му", се казва в записа. Думата "роди" е използвана в този разказ тридесет и девет пъти и във всички случаи тя е правилно преведена като "роди". Очевидно е, че в този случай правилен е преводът "роди". Колко странно би звучало и колко невярно би било да се каже, че "Авраам роди Исаак"! Този библейски пример посочва факта, че в естествената човешка сфера мъжът дава началото на рода, а жената ражда. И двамата са необходими, за да започне нов живот.

В друг пример гръцката дума "γενναο" е използвана два пъти и е преведена както като "роден", така и като "заченат" в един и същи стих. Текстът гласи: "Знаем, че всеки, който е роден от Бога, не съгрешава; а който е заченат от Бога, пази себе си, и лукавият не го докосва". (1 Йоан 5:18) За да бъдат последователни, преводачите е трябвало да използват думата "роден" и в двата случая. Единствената видима причина да не го направят изглежда е желанието да направят фразеологията на превода по-малко повтаряща се.

Роден сега - роден във Възкресението

Ако разгледаме пълното значение на метафората за раждането, трябва да заключим, че за да се роди човек, той първо трябва да бъде роден. С други думи, когато трябва да се създаде нов живот, първо трябва да има раждане, а след това период на бременност, през който ембрионът се подхранва и развива и по този начин се подготвя за раждане в подходящия момент. Така в Писанията ни е представена двойната работа на Светия Дух. Когато Исус казва на Никодим: "Трябва да се родиш отново", Той говори за завършеното дело на Светия Дух,

който дава нов и по-висш живот във възкресението на онези, които ще се посветят изцяло на изпълнението на Божията воля. В краткия урок към Никодим Исус не навлиза в подробности, за да покаже, че преди някой да се роди от Духа, той първо трябва да бъде роден от Духа. На други места в Новия завет обаче тези подробности са ясно изложени.

Четем: "По Собствената си воля [на Небесния Отец] ни роди със словото на истината, за да бъдем един вид първи плод на Неговите създания." (Яков 1:18) Това е важен текст, защото не само показва, че зачеването се извършва - не телесно, а в сърцето и ума на християнина, но и че то е осъществено по Божията воля "със словото на истината". В 1 Петрово 1:23 ни се дава същата информация. Тук четем: "Тъй като се възродихте ["γενναο"] отново, не от тленно семе, а от нетленно, чрез Божието слово, което е живо и пребъдва до века". Тук "γενναο" би трябвало да се преведе по-правилно като "роден".

Колко ясно е изразена мисълта за зачеване, защото Петър споменава "семето". В естествения процес на размножаване чрез семето се осъществява зачеването, а не раждането. Така че апостолът тук говори за

началото или зачеването на новия живот, а не за неговото завършване с раждането. Семето на зачеването, казва той, е "Божие слово".

Научихме, че всяко Божие слово в Писанията е вдъхновено от Духа. Старозаветните пророчества са написани от светите мъже в древността, тъй като са били "вдъхновени от Светия Дух". (2 Петрово 1:21) Всички учения на Исус са пряк резултат от просветлението на ума и сърцето му от Светия Дух. Същото се отнася и за апостолските писания. Когато Исус споменава за идването на Светия Дух, той го описва като "Духът на истината". (Йоан 15:26; 16:13) Следователно е ясно, че да бъдеш роден от Словото на истината означава, че човек е роден от Светия Дух.

Това е важен факт и ясното му разбиране ще ни помогне да се предпазим от схващането на много християни, които вярват, че Светият Дух влиза директно в живота на вярващите, очисти ги от всички грехове и прави невъзможно те някога да отпаднат от благодатта. Именно този погрешен възглед води до погрешното внушение: "Веднъж в благодатта, винаги в благодатта".

Яков и Петър ни дават истинската мисъл. Тя е, че чрез словото на истината в ума и сърцето на вярващия се поставя началото на нов живот. Не означава ли това, че всички, които четат Божието Слово, са родени от Светия Дух? Съвсем не. Нека да разгледаме метафората по-нататък. Всички условия трябва да са подходящи за приемането на семето, за да може да се осъществи зачеването. Така е и в случая с раждането от Духа. Много хора четат Божието слово, чиито умове и сърца не са възприемчиви към неговите животворни истини; и макар че могат да получат някаква утеха от страниците му и някои напътствия, които да им помогнат да се справят с ежедневните си задачи, те не са родени за нов живот.

Пълно отдаване

Пълното отдаване на божествената воля и на свещените импулси на Божието Слово е необходимото условие, за да бъдем истински подготвени да получим пораждащата сила на Светия Дух чрез Словото на истината. Участието на Бога в това чудесно споразумение, чрез което малцина трябва да постигнат безсмъртен живот на божествено ниво, е предоставянето на вдъхновеното от Неговия Дух Слово - семето, юни 2025 г.

така да се каже. Този аспект на Божия план се осъществява чрез силата на Неговите мисли над мислите на вярващия. Дори и с неограничена власт, Творецът няма да нахлуе в ума на друг и да започне развитието на нов ум, без да е налице доброволно приемане от страна на засегнатия.

Тук е отразена една от най-прекрасните характеристики на нашия Небесен Отец. Когато Божият Дух се движи по лицето на водите във връзка с първоначалното сътворение и подготовката на земята за човешко обитаване, това е произволно упражняване на Неговата сила, но не и при раждането на онези, които ще живеят и царуват с Христос. Той упражнява властта Си, за да изпълни Словото Си със Своите мисли, които изразяват волята Му по отношение на тях, и ги уверява, че ще им бъдат дадени всички необходими напътствия и помощ, за да познаят и изпълнят волята Му. След това е изчакал отделния човек, когото Неговото провидение е довело до контакт със Словото Му, доброволно да реши дали ще се подчини изцяло и напълно на волята Му, както я е изразил Светият Дух чрез Словото Му.

В Своего скъпоценно Слово Бог е записал много прекрасни обещания за "слава, чест и безсмъртие". (Римляни 2:7) Той е разкрил, че чрез тези "изключително велики и скъпоценни обещания" можем да станем "участници в божественото естество". (2 Петрово 1:4) Светият дух вдъхнови Исус да каже: "Отивам да ви приготвя място. ... Ще дойда пак и ще ви приема при Себе Си, за да бъдете и вие там, където съм Аз". Йоан 14:2,3

Докато изучаваме Божието Слово, тези обещания се появяват и ние осъзнаваме колко прекрасни са те. Също така се радваме на славната разпоредба, която Бог е направил за света на човечеството и която Петър описва като "реституция" или възстановяване на живота на земята. Щастливи сме заради осъзнаването, че всички свети Божии пророци от началото на света са предсказали "времената за възстановяване на всичко", и очакваме с нетърпение изпълнението на тези земни обещания. Деяния 3:20,21

За да постигнем небесните обещания на Библията, е необходимо да се предадем и жертваме. Пътят, който води към небесното духовно раждане, е "тесен", труден. (Матей 7:14) Исус казал: "Ако някой иска да дойде след мен [да

бъде мой ученик], нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и да ме последва." (Матей 16:24) Спомняме си и увещанието на Павел да представим телата си в "жива жертва". (Римляни 12:1) Тези условия на небесното призвание на пръв поглед изглеждат трудни, но обещанията, свързани с тях, са, ако сме верни, да живеем и да царуваме с Христос и заедно с него да благославяме всички земни родове. Откровение 20:4, 6; Битие 12:3; 22:18; Галатяни 3:8

За онези, които се стремят да бъдат част от божественото семейство на Бога в небето и да благославят останалото човечество в предстоящото Му царство, великият Божи план, разкрит в Словото Му, продължава да увеличава тяхното възхищение от божествения Архитект. Неговата любов, дала Сина Му за Изкупител и Спасител на целия свят, предизвиква у тях все по-голяма любов към Него. (Йоан 3:16, 17) Любовта на Христос, който страда и умира заради човечеството, достига все по-дълбоко до сърцата им. Ако открием такива благородни мисли в сърцата си и се упражняваме в тях, ще заключим, както Павел, че "не трябва вече да живеем за [себе си]", а за Исус и за любящия

Небесен Отец, който го е изпратил да бъде Спасител на света. 2 Коринтяни 5:14,15

След като сме се съобразили с Божията покана да се предадем на Него и да се ръководим от вдъхновеното от Неговия Дух Слово, знаем, че обещанията от Писанията за онези, които изпълняват това условие, се отнасят и за нас. Тези вдъхновяващи обещания за небесен дом и божествена природа, вместо да бъдат както преди, нещо отделно от нас, разглеждано само като интересна черта от Божия план, сега се превръщат в животворно влияние в живота ни. Чрез отдаването на Бога в семето веднага се поражда надеждата за нов живот. Ние сме родени от Бога чрез "словото на истината". Яков 1:18

Чудото на новия живот

Точно както само Бог може да създаде дърво, така и целият живот е чудо, тъй като нашите ограничени умове не могат да го разберат. Ставаме свидетели на чудото на новороденото бебе и инстинктивно осъзнаваме, че всъщност родителите не са дали живот на това дете. Те просто са се съобразили с условията, които Бог е създал преди хиляди години, според които

земята в крайна сметка ще се изпълни с неговите човешки създания. (Битие 1:28). На много по-високо ниво това е вярно и по отношение на онези, които са родени от Бога чрез словото на Истината. Това е едно от най-големите Божии чудеса, в което наша благословена привилегия е да сътрудним.

Някои чудеса се случват почти мигновено, а други - за дълъг период от време. Когато Исус извиква на мъртвия брат на Марта и Мария: "Лазаре, излез", и мъртвият "излиза", това е чудо, извършено за кратко време. (Йоан 11:43, 44) Чудото на Сътворението, което се проявява във Вселената, обаче изисква дълги епохи от време, за да се осъществи. Чудото на пораждането и раждането на Духа също се разпростира върху дълъг период от време.

Помислете за времето, което се изразходва за подготовката на семето за раждане - това е Божието Слово. Божият Дух по чудодееен начин ръководи написването на Библията. Хиляди години са били необходими, за да се запишат Божиите мисли по начин, по който те да проникнат в човешкия ум и сърце, да бъдат обмислени и приети или отхвърлени по избор на

читателя. Бог би могъл директно да изпълни ума на човека със своите мисли, но как някой би разбрал, че те идват от Бога? Освен това колко смущаващо би било за човека да открие, че умът му се изпълва с насилствено наложени идеи, както би било за един робот. Колко мъдри са Божиите пътища! Чудотворната Божия сила действа при оформянето на обстоятелствата в живота на човека, подготвяйки го за навлизане в ума на семето на зачатие, но всеки трябва да приеме и да действа според тези неща доброволно.

Едва когато осъзнаем нуждата от божествена помощ, сме склонни да обърнем сериозно внимание на Божието слово. Нашият Небесен Отец, в безкрайната Си мъдрост и в нежността на Своята любов, знае точно какви преживявания ще докоснат най-ефективно сърцето на онзи, който желае да призове, за да може призованият да се вслуша в Неговото Слово. Тази работа по подготовката за духовно зачатие е чудотворна, както и подготовката на семето за зачатие е била от Божия Дух. Всеки аспект на Божията роля в тази особеност на Неговия план е бил и е чудотворен, точно както раждането на всяко новородено дете представлява чудо.

В случая на онези, които са станали възприемчиви поради обстоятелства в живота, които са били управлявани от Бога за тази цел, и които са изучавали Неговото Слово и доброволно са предали живота си изцяло на Божествената воля, изразена в него, зачеването от Духа е сигурно. Всички, с които Бог постъпва по този начин, могат да претендират за обещанията за слава, чест и безсмъртие със сигурното съзнание, че ако продължат да бъдат верни на Господ, ще получат "венеца на живота".
Откровение 2:10

В съответствие с фигурата на зачеването и раждането Писанията разкриват, че докато ембрионът на новия живот се развива, това също се осъществява от Божия Дух чрез Неговото Слово. Нашите нови духовни умове се хранят с Божиите обещания. Духовното израстване, ако е угодно на Бога, трябва да бъде в съответствие с божествения образ. По този начин Божият Дух насърчава растежа на християнския плод на мира, радостта, дълготърпението и любовта. (Галатяни 5:22, 23; 2 Петър 1:5-7) Павел ни дава красиво описание на това дело на Светия дух, като казва: "Да се обновите в духа на своя ума ; ... да се облечете в новия човек, създаден по

образа на Бога, в правда и святост на истината".
Ефесяни 4:23,24

Когато новият живот се развие до степен, в която е готов да се роди, нашите тленни тела умират, а раждането на новия живот се осъществява чрез възкресението. (1 Коринтяни 15:53, 54) Тук Духът, или силата, на Бога се проявява в следващ етап. Павел говори за тази могъща сила, която била използвана, за да възкреси Исус от мъртвите или, ако използваме символа, който обсъждаме, за да осъществи раждането му от Духа. Той говори за "колко велика е Божиата сила към нас, вярващите, с която подейства в Христа и го възкреси от мъртвите и Го сложи да седне от дясната Си страна в небесата". Ефесяни 1:19,20

В разговора си с Никодим Исус използва вятъра, за да илюстрира някои от характеристиките на онези, които са родени от Духа във възкресението. (Йоан 3:8) Вятърът е едновременно невидим и силен. Такива ще бъдат всички онези, които, след като първо са били родени от Духа чрез Словото на истината и които, хранейки се със Словото, продължават да се развиват, докато станат готови да бъдат "участници в наследството на светиите". (Колосяни 1:12) Божествената сила ще ги издигне

до небесен живот. Ще им бъдат дадени божествени, или небесни, тела - нетленни и безсмъртни. 1 Коринтяни 15:40-44, 53-58

Не всички от адамовата раса, които ще бъдат изкупени чрез кръвта на Христос, ще се родят отново като небесни същества. Исус не казва на Никодим, че е необходимо да се родим отново, за да живеем отново. Това, което е казал, е, че човек трябва да се роди отново, за да види Божието царство, което е на небето. (Йоан 3:3; Матей 4:17) Следователно препратката е към онези, които ще бъдат свързани с Исус като небесни владетели в отдавна обещаното царство на неговия Отец. Във всяко царство или правителство има управници и поданици. Исус и Неговите истински ученици от настоящата епоха ще бъдат владетелите в Божието царство. Тогава те ще се родят отново. Исус беше първият, който преживя тази велика промяна на живота от човешки в духовен. Неговите ученици, истинската Му църква, преживяват това ново раждане в "първото възкресение" в края на века. (Откровение 20:5, 6) Тогава Божиите обещания за реституиран живот, който е възстановеният човешки живот, ще потекат от небето към всички

земни семейства. Йоан 3:14-17; Откровение 21:2-5